

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

IV. De renuntiationibus Novitiorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

appensæ ad fores tabulæ vinaria
 revisariæ, deterioresque notæ
 conspiciuntur; ac si quid uspiã
 mentive haberi potest, ultra amplius
 ventus vinarios ac frumentarios
 losã quãdam aviditate congeritur
 riũs rursus vendatur. *caus. XIV.*
 4. per tot.

CAPUT IV.

De renuntiationibus No
 rum.

269. *Ius antiquum de renuntiationibus
 vitiorum.*
 270. *Novissima dispositio S. C. Trid.*
 271. *Causa finalis huius dispositionis.*
 272. *De quibus renuntiationibus
 Tridentinum.*
 273. *Quid si Novitius post renuntiationem
 moriatur ante professionem? ubi
 dispositionibus Novitiorum.*
 274. *Novitii & Scholastici S. I. n. n. n.
 henduntur hoc Decreto.*
 275. *Quid S. Concilium permoverit
 exceptionem Iesuitarum?*

276. Discursus de dimittendis e societate, post renuntiationem bonorum.

277. De renuntiatione beneficii Ecclesiastici ante professionem.

278. De adolescentibus in cellis Novitiorum viventibus sub Magistro, habitu saculari tantum pro caremonia retento.

279. An Decretum Concilii feriat etiam renuntiationes factas ante ingressum in Monasterium?

269. **T**Ametsi res semel Ecclesie vel monasterio donatae sint sanctum sanctorum Domino in usus profanos non amplius transferendum c. Nulli Episcoporum. 27. XII. q. 1. c. Quae semel. 4. XIX. q. 3. c. semel. 51. de R. I. in 6. ita ut res simpliciter absque ulla causa donatae Monasteriis vel Ecclesiis, nullâ conditione à Donante repeti possint L. generaliter. 10. C. de revoc. donat. secus est tamen de iis, quae à Religionis Candidato in ingressu, vel ex causa ingressus oblatae sunt L. si pecuniam 5. ff. de condit. caus. dat. adeò quidem ut, quamvis expressa non fuerit causa, sub-
intel-

41
30

intelligatur tamen conditio suble-
 ræ professionis, si donatio facta
 in ipso ingressu, vel eâdem die, non
 revocari per Judicem possit.

270. Verum quia res hæc multo
 anxietatibus, controversiis & fra-
 gilibus locum fecit: S. C. Tridentinum
 de Regular. c. 16. saluberrimè de-
 clinat nullam renuntiationem, aut ob-
 lationem, post ingressum Religionis
 etiam cum juramento, vel in
 cujuscunque causâ piâ, valitè
 factam, nisi cum licentia Episcopi
 Eius Vicarii, aut Capituli, tempo-
 ris vacantis, interveniente in ipso
 actu renuntiationis sive oblationis
 scriptis, fiat intra duos ultimos
 menses proximos ante professionem
 factam, tunc de puncto ad punctum, non
 aliter, computandos; nec aliâ
 ratione esse suum effectum, nisi pro-
 pter aliquam causam ne secutâ: quæ si per accidens
 interveniat, que de causa prorogata fuerit, non
 videtur idcirco renuntiatio, danti

facta sit ad præscriptum S. Con. Tridentini: resultante post tanti temporis lapsum argumento vocationis ac liberæ voluntatis, quæ cum ad ultimum usque Novitiatus momentum illæsa perseverare debeat, meritò Rota decidit apud Merlinum, dictam renuntiationem in quacunque residui bimestris parte licite ac valide fieri, & quò seriùs, eò meliùs.

271. *Causa finalis hujus dispositionis affertur ab ipsomet Concilio ibi: ne hæc occasione discedere nequeat, quòd totum vel majorem partem substantia sua monasterium possideat, nec facile, si discesserit, id recuperare possit. Quin potius præcipit sancta Synodus sub anathematis pœna Dantibus & recipientibus, ne hoc ullo modo fiat; & ut abeuntibus ante professionem omnia restituantur, que sua erant; quod ut rectè fiat, Episcopus etiam per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellat. Ideoque hæc dispositio ad quemlibet alium donatarium, aut bonorum Novitii possessorem, ac arcendam*

dam libertatis laesionem extendi
 detur. Imò nec Parentibus, nec
 pinquis Novitii, quocunque
 conceditur, ut ex Eiusdem bo
 quid monasterio tribuant, vel
 aliquid donent filio in portione
 mam imputandum.

272. Hinc elicitur, non
 quoscunque contractus Non
 sed eos duntaxat, in quibus aliq
 tunt de proprio, cujusmodi
 tio inter vivos, renunciatio,
 aliique contractus lucrativi,
 eorum patrimonium laeditur
 libertati præjudicatur, ne vide
 compulsis, ob dissipationem
 eationem bonorum suorum,
 profitendi Religionem incumb
 emptio, venditio, permutatio,
 que contractus hui. Conciliari
 tioni non subjiciuntur, dum
 lebrentur secundum Jus comm
 ante professionem: sicut nec
 causâ mortis, testamentum, &c.

&c. utpote ob revocabilitatem suam
 nec lædentes Novitii patrimonium, nec
 ejusdem libertatem, si tamen testamen-
 tum, vel aliam quamcunque ultimam
 dispositionem suam, pro qualitate he-
 redum, fecerit juxta solemnitates aut
 modos de Jure præscriptos. V. *Barbo-*
sam ad h. l. n. 14. ubi 33. Auctores pro
 hac ultima decisione adducit. Quibus
 addo S. Congregationis Concilii de-
 clarationem in una *Burgi S. sepulchri* a-
 pud Pirovanum p. 4. *Recen. decis. 556.*
 273. At si nudam renuntiationem in-
 fra ultimum Novitiatus trimestre cum
 Episcopali licentia sub conditione taci-
 ta vel expressa subsequente professionis,
 juxta *Decretum S. Trid. Concilii*, fe-
 cerit, nullaque aliâ dispositione Testa-
 mentariâ relictâ, ante professionem
 vivis decesserit, declaravit S. Congre-
 gatio Concilii 22. *Octobris 1573.* apud
 Passarellum, donationem ita factam non
 fore in effectum; & consequenter Ejus
 bona

41
 38

bona pertinere ad Heredes ab
 to, ob defectum professionis
 secuta. Id quod similiter de
 nialis ante professionem, absque
 spositione defunctæ restituenda
 dem heredibus ab intestato
 fructibus, si quos monasterium
 pisset, deducto tamen victu
 Novitiæ, Fagnanus resolutum
 statur.

274. Porrò, quamvis
 spositio S. C. Trid. in verbis
 tamen S. Synodus non intendit
 novare, aut prohibere quin
 ricorum societatis JESU,
 Eorum institutum à S. sede
 approbatum, Domino & Episcopo
 inservire possit. Aliquando
 gationi in particulari casu con
 fuerit exceptionem referre
 secundam Decreti sui partem
 fessionem post annum emittenda
 men accuratiùs perpensa, factu
 ùs desuper verbo cum B. Pio

respondit, Religiosos societatis JESU
etiam quoad obligationes & renuntia-
tiones esse ab hoc Decreto exceptos, ita
ut quodocunque, & sine cujusque li-
centia facta, nequaquam subiaceant hu-
jus Decreti Conciliaris annullationi.

275. Si quaeris, quid S. Concilium ad
hanc exceptionem permoverit? Respon-
deo, Institutum societatis à S. Sede A-
postolica approbatum, quod in ipso Ty-
rocinii ingressu candidatos ordinis pro-
mittere jubet abdicationem bonorum,
quodocunque Superior eam præcepe-
rit post primum probationis annum; &
à societatis scholasticis exigit, ut non
disponant, nisi in pias causas, maximè
erò in subsidium societatis, exoptan-
do majus & universalius Ejusdem bo-
num, juxta Christi consilium *Matt. 19.*
21. deposito inordinato erga Pa-
rentes affectu; aut si qui dubitent, num
majoris foret perfectionis dare vel re-
nuntiare Consanguineis hujusmodi bo-
na, quàm aliis, propter parem vel etiam

N . . . . . majo-

51
30

majorem ipsorum penuriam, et
 stas alias causas, ad declinandu
 di periculum, negotium hoc ar
 nius, duorum, aut trium, qui v
 trinâ commendentur, à se cum
 batione superioris eligendoru
 quant, & in eo conquiescant,
 perfectius, & ad majorem Cl
 mini nostri gloriam esse cens
 tamen, ut post primum T
 num, si Superior arbitretur
 bonorum retentionem à pro
 spiritu retrahi, Novitius con
 irrevocabiler & absolute sp
 omnibus suis rebus ac jur
 talibus, submovendamque
 fiduciam eadem ullo tempore
 randi: secus autem, dispositi
 dita licet vota simplicia, esse
 ad plures annos, retento bono
 minio, compatibiliter cum
 pertatis jam emisso, ob usum
 nistrationem dependentem
 superioris, donec per ultima
 Bilem
 ne vic
 dimit
 diis f
 mis g
 move
 27
 post f
 bonor
 talis i
 tur ce
 à S. se
 tibus,
 cupera
 di ad f
 quod
 culum
 titudi
 equit
 atis d
 erhib
 uendi
 sectul
 ocier

bilem in societate gradum obtineant: ne videl. si iustas ob causas è societate dimittendi sint, necessariis vivendi mediis facilè destituantur aut societati nimis grave sit, cum talibus postea lites movere.

276. Sed quid, si contingat, aliquem, post factam in societate renuntiationem bonorum, ex ea dimitti? Resp. Cùm talis in donando se conformare censeatur constitutionibus societatis JESU, à S. sede Apostolica approbatis, exigentibus, donationem fieri sinè ulla spe recuperandi, ut omnis tentatio revertendi ad sæculum præcludatur, non habet, quod summo jure post reditum in sæculum vindicet: Prudentiæ tamen, gratitudinis, charitatis, ædificationis, & equitatis lex postulat, ipsiusque societatis declaratio p. 2. *Constit. c. 3. lit. B.* prohibet, tali dimittendo tantum restituendum esse, ne vel alimentorum defectu labatur in gravem miseriam; vel in societate remanere debeat, cum suo &

N 2. socie-

91
30

societatis incommodo, dispendio, & non raro
 propriæ valetudinis, & non raro
 Carolus de Grobendoncq loq
 salutis æternæ.

277. Reliquum est, ut videatur
 in Beneficii Ecclesiastici renuntiatione
 Juri veteri, relato *c. Beneficium*
Regular. in 6. locus sit? & Respon-
 negativè per sæpèdictum Com-
 cùm ea sit amissio magni juris,
 Novitiorum libertas non per-
 stringitur, ita ut iisdem solemnibus
 opus sit, quibus in quacunq;
 tiatione, nec beneficium
 probationis annum, aut,
 niente consensu & autoritate
 illico vacare dicatur, nulli immo-
 ferendum sit, donec professio
 tur, ob conditionem regressivam
 est de Jure, nec nisi per profectum
 Religiosam purificatur; Fructus
 terim percepti ex beneficio, &
 resignatio admittatur, vel profectum
 deductâ congruâ portione datur

rio, subsecutâ professione, ad univer-
 salem vel particularem Religiosi novi-
 ter professi successorem pertineant, eti-
 amsi professio iustam ob causam procras-
 tinata fuerit: sicut è contrà, si ex Apo-
 stolica dispensatione aliquid de proba-
 tionis anno remittatur, emil â profes-
 sione Beneficium subitò vacat, confer-
 ri que potest. Ex quo rectè colligunt
 Sanchez & Layman, in Societate JESU
 toto probationis biennio non vacare,
 nec conferri posse beneficia Novitio-
 rum: addunt tamen in Congregatione
 V. generali societatis *can. 5.* Decretum
 fuisse, ut ea finito probationis biennio,
 ante votorum simplicium emissionem,
 resignentur. Tandem, quia beneficiis
 quibusdam jus eligendi annexum est,
 dubitare non licet, quin Novitius tale
 beneficium possidens vocatur sit ad
 eligendum, constituturus tamen loco
 sui Procuratorem *c. siquis 46. de elect.*
 in 6.

278. Et hæc universim de Novitiis in

N 3

No-

Novitiatu sub Religioso habitu
 tutis: quibus Joannes Baptista
 æquiparandos meritò putat eos
 scentes ad Religionem admitti
 sub Magistro vivunt in cella
 rum, habitu sæculari tantum
 monia retento, tum ob fervorem
 ob maximam obedientiam ac
 nationem cum omnimoda de
 ne propriæ voluntatis, quin
 tionem habitûs pudor egredien
 culum diversitatem inducat, cu
 talis reputetur pro egresso è R
 & è contrà major plerumque
 in desiderio viventium fervor
 communi.

279. Ultima difficultas est,
cretum Concilii feriat etiam
tionem factas ante ingressum in
rium? ad quam responderetur ne
 quòd S. Con. Tridentinum
 personis dicere legem hac in par
 erit, quàm pertinentibus ad
 & forum Ecclesiæ, quales non

tionæ secularis ante actualem ingressum,
 ac proinde solemnitates Juris commu-
 nis vel statutarii adhibere in ejusmodi
 actibus, nec cuique passim fidere de-
 bent, ne sub manibus conjunctorum
 vel aliorum bona sua captantium con-
 stituti faciliè in muscipulam pelliciantur.
 Ut cunque autem intuitu ingressus Re-
 ligionis tunc disposuerint, omnia rema-
 nent sub determinatione Juris commu-
 nis; talique oblationi inest tacita con-
 ditio, si Religionem ingrediens in ea
 perseveret. *c. Quod à te. 3. §. sanè. ibi*
si Ecclesiis, quibus intitulati fuerant, de
possessionibus aut aliis bonis aliqua con-
cessisse noscuntur, cum ab earundem Ec-
clesiarum ministerio & beneficio seque-
strati fuerint, ad ipsos rectâ viâ debent
absque contradictione redire. X.
de Cler. Conjug.